

Halloween

Ingen likte meg. Halloween er den eneste dagen jeg kan kle meg ut slik jeg vil, uten at noen trenger å se meg. Jeg gikk alene den kvelden, og yndlingsdagen min er blitt fredag den 13.

Jeg var ute for å gå knark eller krep, da jeg fikk et glimt av et lite, utrygt hus, med spindelene og flaggermus rundt. Jeg tenkte at det var noen gamle skjøre mennesker, som jeg kunne skremme livet ut av med kostymet mitt, så jeg gikk bort. "Muhaha" lod det av ringeklokke. Døra åpnet seg, og en mumie riktig ting åpnet døra. "Hei sa mumien. Vil du være middag, jeg mener med på middag, og spise?" smilte han. Jeg ante ingen fare, og steg inn. Huset var KJEMPESTORT inni! Åssen er det mulig?! tenkte jeg. Han førte meg til en siver gryte. Her skal du kokes, jeg mener det kokes! Han fant frem en stige, så jeg kunne klatre ned i å se. Men idet jeg la øde hodet, dyttet han meg ned i! Jeg urikkent berst og hylte av smerte!

Ååå! hylte jeg. Han lo onskapsfullt, og helte kokende vann over meg. Jeg fikk kjempesondt og huden min begynte å forme stygge brannskader, i

Hvorfor gjør du dette? hylte jeg. For over busen år siden bestemte mumiene seg for å ha seg på vampyrene! så han. Jeg tok av meg kostymet.

Det er halloween skreks jeg og barnet til ham!
Han veltet gryta røk, og jeg kretet meg til det
kalde vannet. Jeg lå der i hallida, da munnien tok
av seg bandagen. Det var piappa. Han er en mummie.